

Книга Даниїла - номер сто сімдесят два

Тінь Фатіми: розкриття сатанинського впливу, що стоїть за пророчими видіннями Католицької церкви

Jeff Pippenger

2024-04-02

Фатімське пророцтво було ділом сатани з підготовки Католицької Церкви до того, аби вона віддала свою організацію йому, коли він видаватиме себе за Христа, адже це «шедевр сили сатани — пам'ятник його зусиллям зайняти престол, щоб правити землею за своєю волею». Ті, хто через небажання вірити у здатність сатани творити чудеса, не отримають користі з пророчого свідчення, що визначає роль Фатіми в керуванні католицизмом, — готують себе до обману. Пророцтво Фатіми стосувалося внутрішньої боротьби в католицизмі та війни католицизму проти атеїзму.

Війна католицизму з атеїзмом є предметом сорокового вірша одинадцятого розділу книги Даниїла. Ілюстрація цієї боротьби почалася 1798 року, у сороковому вірші. Вона почалася з битви, у якій Наполеон, цар півдня, взяв папу в полон у 1798 році, а свідчення в межах цього вірша потім завершується тим, що цар півночі змітає царя півдня у 1989 році. У межах цієї історії (1798–1989) обидва супротивники у 1917 і 1918 роках позначені пророчою символікою, яка поєднує обидва їхні свідчення, водночас зберігаючи загальну тему вірша. Пророцтво Фатіми, без сумніву, є сатанинським пророцтвом, але воно є предметом Божого пророчого Слова і тому є історією, яку слід правильно розуміти.

Єдина безпека для душі в цей час — запитувати на кожному кроці: Що говорить Господь своєму слугі? Слово Господнє перебуває повік. Біблія має бути нашим путівником, і замість того, щоб звертатися до людської мудрості та приймати твердження обмежених смертних як божественну істину, ми повинні досліджувати найпевніше пророче слово. Бог промовив, і Його слово надійне, і ми повинні засновувати нашу віру на «Так говорить Господь». Бог бажає, щоб ми вивчали події, що відбуваються навколо нас, і порівнювали їх із пророцтвами Його слова, аби зрозуміти, що ми живемо в останні дні. Нам потрібні наші Біблії, і ми хочемо знати, що в них написано. Старанний дослідник пророцтв буде винагороджений ясними відкриттями істини, бо Ісус сказав: «Слово Твоє є істина». Знаки часу, 1 жовтня 1894 року.

У третій опосередкованій війні, як це представлено у віршах тринадцятому—п'ятнадцятому одинадцятого розділу книги Даниїла, вводиться сила, що звеличує себе, аби утвердити видіння. Цей вірш сповнився в 200 році до Р. Х., коли «римляни втрутилися на користь молодого царя Єгипту» і «постановили, що його слід захистити від загибелі, замисленої Антіохом і Філіпом». Цей вірш і історія 200 року до Р. Х. показують, що безпосередньо перед недільним законом, під приводом захисту ослабленого наступника Путіна, у час, коли Сполучені Штати та Організація Об'єднаних Націй (Селевк і Філіп Македонський) вирішили захопити російські території й поділити їх для своєї взаємної вигоди, папський

Рим (тирська блудниця) почне грати свою музику, вирушаючи чинити блуд із царями землі.

Рік 533 і едикт Юстиніана тоді будуть повторені, як це пророчо зображено в Об'явленні, розділ тринадцятий, вірш другий, де зазначено, що дракон (язичницький Рим) наділить папство трьома речами.

І звір, якого я бачив, був подібний до леопарда, і ноги його — як ноги ведмедя, а уста його — як уста лева; і дракон дав йому свою силу, і престол свій, і велику владу.
Об'явлення 13:2.

Дракон язичницького Риму дав папству свій «престол» (місто Рим) у 330 році, коли Костянтин переніс свою столицю до Константинополя. Хлодвіг почав передавати папству свою військову «силу» з 496 року, а в 533 році Юстиніан дав папству цивільну «владу». Через п'ять років язичницький Рим посадив папство на престол, як це представлено у віршах шістнадцятому, тридцять першому та сорок першому одинадцятого розділу Даниїла. Коли Сполучені Штати виграють третю опосередковану війну, папство переможе комуністичну силу Росії, що є предметом пророцтва Фатіми. Опосередковані війни несуть на собі печать істини, бо всі три битви звершуються папським опосередкованим військом.

Першою і останньою папською проксі-армією є Сполучені Штати (відступницький протестантизм). Середньою проксі-армією є нацисти України, які також були католицькою проксі-армією проти комуністичної Росії у Другій світовій війні. Є три світові війни, і є три проксі-війни. Другою війною як серед світових воєн, так і серед проксі-воєн був нацизм. Нинішня війна в Україні є війною прикордоння, що вперше сповнила одинадцятий і дванадцятий вірші в битві при Рафії. Війна в Україні тепер звершується в час другого з трьох ударів ісламу третього горя, хоча іслам не бере участі в цій конкретній війні.

Перший удар було спрямовано проти духовної славної землі 11 вересня 2001 року, а останній із трьох ударів припадає на недільний закон і знову спрямований проти духовної славної землі. Другий із трьох ударів ісламу третього горя було спрямовано проти буквальної давньої славної землі 7 жовтня 2023 року. Та війна відбувається в тому самому місці, де Птолемей здобув перемогу в битві при Рафії. Ісус сказав, що в останні дні будуть війни й поголоски про війни.

Війни, про які говорив Ісус, відбуваються в історії тоді, коли здійснюється дія кожного видіння, і саме Єзекіїль зафіксував цей факт. У цій історії представлені прихід третього горя ісламу, друга й третя битва проксі-воєн, повторення Громадянської війни в Америці, повторення Американської революційної війни. Ці війни звершуються протягом історії запечатання ста сорока чотирьох тисяч, і за близько прийдешнього недільного закону Господь підійме Своє військо як прапор у той час, коли починається остаточна, третя світова війна і коли іслам третього горя посилює своє розгнівання народів.

І ви почуєте про війни та чутки про війни; глядіть, щоб не тривожилися, бо всьому цьому належить статися, але це ще не кінець. Бо повстане народ на народ, і царство на царство; і будуть голоди, мори та землетруси в різних місцях. Усе це — початок

страждань. Матвія 24:6-8.

Під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч дві групи Божого народу визначаються за їхньою здатністю бачити й чути.

Тому я говорю до них притчами, бо вони, дивлячись, не бачать, і, слухаючи, не чують і не розуміють. І збувається на них пророцтво Ісаї, яке каже: Слухом почуєте — та не зрозумієте; і дивлячись побачите — та не збагнете. Бо огрубіло серце цього народу, і їхні вуха насилу чують, а свої очі вони заплющили, щоб коли-небудь не побачили очима і не почули вухами, і не зрозуміли серцем, і не навернулися, — і я зцілив би їх. А блаженні ваші очі, бо вони бачать, і ваші вуха, бо вони чують. Матвія 13:13-16.

У той період, що почався 11 вересня 2001 року, Ісус сказав: «Будете чути про війни та чутки про війни». У книзі Одкровення Іван представляє тих, хто чує голос Христа.

Я був у Дусі в день Господній і почув позаду мене гучний голос, як звук сурми.
Об'явлення 1:10.

«Голос», який він почув, був «наче сурма», а сурма є символом війни, і він почув голос позаду себе. Тоді він обернувся, щоб побачити голос.

І я обернувся, щоб побачити голос, що говорив зі мною. І, обернувшись, побачив сім золотих світильників; і посеред семи світильників — один, подібний до Сина Людського, зодягнений в одежу до ніг і підперезаний на грудях золотим поясом. Голова Його і волосся — білі, мов вовна, білі, як сніг; і очі Його — немов полум'я вогню; а ноги Його — подібні до блискучої бронзи, ніби розжарені в печі; і голос Його — як шум багатьох вод. І в правиці Своїй Він мав сім зірок; і з уст Його виходив гострий двосічний меч; а обличчя Його — як сонце, що сяє у своїй силі. І коли я побачив Його, упав до ніг Його, немов мертвий. І Він поклав на мене праву руку Свою, і сказав мені: Не бійся; Я Перший і Останній. Об'явлення 1:12-17.

Видіння Христа, яке побачив Іван, коли він обернувся, щоб побачити голос, було тим самим видінням, яке Даниїл бачив у десятому розділі, тим самим видінням, яке Ісаї бачив у шостому розділі, і тим самим видінням, яке бачив Павло, коли він бачив історію семи громів.

Смирнення нерозривно пов'язане зі святістю серця. Чим ближче душа наближається до Бога, тим повніше вона смиряється й скоряється. Коли Йов почув голос Господа з вихору, він вигукнув: «Я відрікаюся і каюся в поросі та попелі». Саме коли Ісаї побачив славу Господа і почув, як херувими зивали: «Свят, свят, свят Господь Саваоф», тоді він вигукнув: «Горе мені, бо я загинув!» Даниїл, коли його відвідав святий посланець, каже: «Моє благоліп'я обернулося в мені на зіпсуття». Павло, після того як був узятий до третього неба і почув речі, які людині не дозволено висловлювати, назвав себе «меншим від найменшого з усіх святих». Саме улюблений Іван, що прихилився до грудей Ісуса й бачив Його славу, упав перед ангелами немов мертвий. Чим ближче й постійніше ми споглядаємо нашого Спасителя, тим менше ми побачимо, що можна схвалити в собі.
Знаки часу, 7 квітня 1887 р.

Коли Гавриїл витлумачив видіння Даниїлові, він виклав пророчі події одинадцятого розділу. Ці події є описом воєн, і в зображенні тих воєн причинне видіння жіночого роду «*mareh*», виражене як «*marah*», спричинило те, що Даниїл був змінений на образ Христа. Коли Христос каже: «ви почуєте про війни та чутки про війни», Він вказує на ті війни, що подані в одинадцятому розділі книги Даниїла. Він також зазначає, що, щоб побачити видіння, яке спричиняє перемену споглядача на Його образ, ви маєте обернутися, бо голос позаду вас. Війни, представлені в одинадцятому розділі Даниїла, є описами воєн, що вже відбулися в минулому. Чуючи про ті війни в минулому, людина отримує повчання щодо історії, яка відбувається нині, але лише якщо має очі, щоб бачити, і вуха, щоб чути.

Коли Єзекіїл записав, що настане час, коли видіння більше не буде відкладатися, це було пов'язане з його видінням небесного святилища, де, серед іншого, він бачив «колеса в колесах», які Сестра Вайт визначає як складне переплетіння людських подій.

На берегах річки Хевар Єзекіїль побачив вихор, що, здавалося, приходив із півночі, «велику хмару і вогонь, що загортався в себе, і сяйво було навколо нього, а з середини його — як колір бурштину». Кілька коліс, що перехрещувалися одне з одним, приводилися в рух чотирма живими істотами. Високо над усім цим «була подoba престолу, як вигляд сапфірового каменю; і на подоби престолу — подoba, як вигляд людини, зверху на ньому». «І в херувимах під їхніми крилами з'явилася подoba чоловічої руки». Єзекіїль 1:4, 26; 10:8. Колеса були такими складними за устроєм, що на перший погляд вони здавалися заплутаними; але рухалися в досконалій злагоді. Небесні істоти, підтримувані й керовані рукою під крилами херувимів, приводили в рух ці колеса; а над ними, на сапфіровому престолі, був Вічний; і навколо престолу — веселка, знак Божої милості.

Як колісноподібні утворення керувалися рукою під крилами херувимів, так і складний перебіг людських подій перебуває під божественним контролем. Посеред боротьби та сум'яття народів Той, Хто сидить над херувимами, і далі керує справами землі.

Історія народів, які один за одним займали свій відведений час і місце, несвідомо свідчачи про істину, значення якої вони самі не знали, промовляє до нас. Кожному народові й кожній людині сьогодні Бог визначив місце у Своєму великому задумі. Сьогодні люди й народи вимірюються шнуром із виском у руці Того, хто не помиляється. Усі своїм власним вибором визначають свою долю, а Бог усе спрямовує для здійснення Своїх задумів.

Історія, яку великий Я Є окреслив у Своєму Слові, з'єднуючи ланку за ланкою в пророчому ланцюзі від вічності в минулому до вічності в майбутньому, показує нам, де ми перебуваємо сьогодні у поступі віків і чого слід очікувати в майбутньому. Усе, що пророцтво передвіщало як таке, що має звершитися, до теперішнього часу було простежено на сторінках історії, і ми можемо бути певні, що все, чому ще належить відбутися, звершиться у належному порядку.

"Остаточне повалення всіх земних панувань ясно провіщено в слові істини. У пророцтві, виголошеному тоді, коли вирок від Бога було винесено останньому цареві Ізраїля,

міститься це послання." Освіта, 178, 179.

Складні колеса, які на перший погляд видаються безладними, є складною взаємодією людських подій, представлених у боротьбі й сум'ятті народів. Історія, яку Христос окреслив у Своему Слові, показує нам, де ми перебуваємо, і, чинячи так, визначає остаточне повалення всіх земних панувань. Час запечатання ста сорока чотирьох тисяч є тим періодом, у якому здійснюється дія кожного видіння, і в межах цієї історії колеса уособлюють війни та воєнні чутки, які Христос визначив як «початок болів». Початок болів розпочався 11 вересня 2001 року, бо саме тоді розпочався час запечатання ста сорока чотирьох тисяч, і ангел, що запечатує, кладе Свою печать на тих, хто зітхає й плаче через гидоти, що чиняться в церкві та в країні.

Війни на землі приносять смуток тим, хто бачить і чує те, що ті війни являють собою. Історія запечатання вказує на остаточне повалення всіх земних царств, і повалення цих царств було простежено в пророчій історії минулого. Коли Ісаїя, у шостому розділі, побачив те саме видіння, що й Іван, Даниїл, Єзекїїль, Йов і Павло, він добровільно зголосився нести вістку для того часу, але запитав, як довго йому доведеться нести цю вістку?

І я почув голос Господа, що казав: «Кого я пошлю, і хто піде для нас?» Тоді я сказав: «Ось я; пошли мене». І він сказав: «Іди й скажи цьому народові: почувете — але не зрозумієте; і побачите — але не збагнете. Зроби серце цього народу огрубілим, зроби їхні вуха тяжкими і заплющ їхні очі, щоб не бачили своїми очима, і не чули своїми вухами, і не розуміли своїм серцем, і не навернулися, і не були зцілені». Тоді я сказав: «Господи, доки?» І він відповів: «Аж поки міста не стануть спустошеними без мешканця, і доми — без людей, і земля не стане цілковито спустошеною, аж поки Господь не віддалить людей далеко і не буде великого запустіння посеред землі». Ісаїя 6:8–12.

Відповідь, яку отримав Ісаїя, полягала в тому, що йому доведеться проголошувати послання, аж доки «земля не буде цілковито знищена». Послання про запечатання дається в час війни, і ця війна конкретно визначається як тлумачення видіння «*mark*», яке споглядали всі пророки. Зовнішнє послання покликане породити внутрішній досвід, але лише для тих, хто «слухатимуть».

Зв'язок папської проксі-армії нацистів у другій світовій війні узгоджується, рядок за рядком, із другою проксі-армією у другій проксі-війні, а сама друга світова війна узгоджується з другою проксі-війною. Зв'язок другої проксі-війни з прикордонною війною при Рафії, що тепер повторюється в Україні, географічно пов'язаний із другим ударом ісламу третього горя, який розпочався 7 жовтня 2023 року, і являє собою пророчі колеса в колесах.

У 1999 році була опублікована книга, написана Джоном Корнвеллом. На той час Джон Корнвелл був старшим науковим співробітником Jesus College у Кембриджі, в Англії, а також відзначеним нагородами журналістом і автором. Книга розглядала роль римського папи, який правив під час Другої світової війни. Книга починається з діда майбутнього

папи, який був правою рукою Папи Пія IX, відомого як Pío Nono. У 1849 році республіканський натовп напав на ватиканські володіння, і Папа Пій IX утік із міста Рима. Чоловіком, якого він узяв із собою у вигнання, був дід Еудженіо Пачеллі. Еудженіо Пачеллі був онуком правої руки Папи Пія IX, а згодом став Пієм XII, і книга про Еудженіо Пачеллі мала назву «Папа Гітлера. Таємна історія Пія XII».

У книзі Корнуелл досліджує, наскільки Папа Пій XII, раніше кардинал Еудженіо Пачеллі, був обізнаний про переслідування євреїв нацистським режимом під час Другої світової війни та як він реагував на ці переслідування. Він показує, що публічне мовчання Пія XII та його бездіяльність у засудженні Голокосту свідчили про його аморальне лідерство під час війни.

Корнуелл подає історичний контекст понтифікату Пія XII, зокрема його дипломатичне минуле та складну політичну динаміку того часу. Він розглядає підхід Ватикану до взаємодії з нацистською Німеччиною. Корнуелл зазначає, що Пій XII не висловився проти Голокосту і не втрутився на захист переслідуваних євреїв, оскільки він, будучи кардиналом у 1933 році, домігся укладення конкордату з Гітлером, який обіцяв католицьке підпорядкування справі Гітлера.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Після Другої світової війни деяким нацистським воєнним злочинцям вдалося unikнути правосуддя, втікаючи до різних країн, зокрема до кількох у Південній Америці. Основні способи, якими вони скористалися, щоб утекти й дістатися Південної Америки, включали:

«Щурячі стежки»: «щурячі стежки» були таємними шляхами втечі, створеними різними організаціями, включно з Католицькою Церквою та прихильними до цього розвідувальними службами, щоб допомогти нацистам та іншим утікачам залишити Європу. Ці маршрути часто передбачали використання фальшивих особистостей, підроблених документів і мереж контрабандного переправлення, аби забезпечити їхнє потрапляння до безпечних притулків, зокрема до Південної Америки.

Підроблені документи: багато нацистських утікачів здобували підроблені паспорти, візи та інші проїзні документи, щоб приховати свої справжні особи й unikнути затримання. Вони використовували ці документи для подорожей через нейтральні або співчутливі до них країни, перш ніж дістатися Південної Америки.

Співучасть влади: У деяких випадках прихильно налаштовані посадовці в країнах Південної Америки заплющували очі на присутність нацистських утікачів або активно сприяли їм в unikненні затримання. Деякі уряди, особливо ті, що мали авторитарні режими, прихильні до нацистської ідеології, надавали цим особам притулок.

Юридичні лазівки: деякі нацистські воєнні злочинці скористалися юридичними лазівками або недосконалими законами про екстрадицію в країнах Південної Америки, щоб unikнути видачі до Європи, де їм загрожувало б судове переслідування за їхні злочини.

Загалом поєднання шляхів утечі, підроблених документів, співучасті представників влади та правових лазівок дало змогу нацистським воєнним злочинцям втекти до Південної Америки й уникати правосуддя протягом багатьох років після закінчення Другої світової війни. ChatGPT, березень 2024.